

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Jus Canonicvm R.P. Pavli Laymanni, Soc: Jesu Theologi, Et
Olim In Alma Et Episcopali Academia Dilingana SS.
Canonum Ordinarii Professoris**

Laymann, Paul

Dilingæ, 1666

Capitvlvm VI. Cùm pro causa.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62559](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-62559)

let. Vtra ue autem actio tendit ad punitionem, licet altera ad publicam vindictam, altera verò ad priuatam. Ac simili ratione; Si quis criminaliter egit contra adulteram, nō potest deinde agere ad dotis amissionem, sicut ex communi docet Sanchez lib. 10. disp. 8. n. 19. Cùm & hæc poena quædā sit, licet applicanda auctori, seu accusatori. Quamobrem talis actio quodam modo civilis censetur, seu, vt hoc c. dicitur, mixta ex criminali & ciuili.

S At verò si propriè ac directè agatur de interesse, seu iactura rei familiaris compensanda, ea actio civilis non præiudicat criminali, adē, vt vno iudicio finito, alterum iudicium institui possit, videlicet postquam aliquis contra vulnerantem criminaliter egit, postea damni illati compensationem petat: vel post imperatam damni compensationem, publicam vindictam sicuti habetur expressè in l. vn. C. Quando civilis actio criminali præiudicat. Sed simul utraque actio intentari non potest, vt Gl. communiter recepta ibid. notat. Cæterum vñ cum actione criminali posse etiam incidenter, & accessoriè adiungi, vt damnum seu rei familiaris detrimentum compensetur, tradit. Clarus in praet. crimin. q. 2. n. 2. Molina tr. 3. de iust. disp. 40. n. 19.

Accedit, quod Iudex ex officio suo, nō obstante accusatione criminali, compellere possit iniustè ledentem ad damni compensationem, nisi pars læsa remittere videatur, vt testatur Sanchez cit. n. 19. Mol. cit. n. 19. Quemadmodum & Iudex finito iudicio priuato ex actione, quam mixtam diximus, criminale iudicium ad publicam vindictam ex officio instituere non prohibetur, teste Claro cit. p. 2. n. 7.

CAPITVLVM VI. Cùm pro causa.

PARAPHRASIS.

Si alicius Ecclesiæ Clericus, v.g. Canonicus ostenderit, se ex mandato Capituli, Romam profectū esse, vt negotia aliqua promoueret, expensas ob eam causam facias repetere potest. Consentit. c. 2. causa

12. q. 4. iun. Gl. vbi habetur; Si Sacerdos, seu Ecclesiæ Rector, seu prelatus aliquid ex proprijs, seu patrimonialibus expedit in ecclesiæ rebus, ei restituendum esse. Quod & Abb. hic docet. n. 1.

S V M M A R I V M.

1. Procurator & mandatarius quilibet repetere potest omnes expensas à domino occasione mandati vel negotijsibi commissis factas, et si eventus infelix fuerit.
2. Similiter agens sine mandato negotia absentis utiliter, ac rationaliter reputat actione negotiorum gestorum.
3. Qui propter alienam causam iturus est ad Curiam Romanam, cui ego mea quoq; negotia demandem, non potest is repente a me sumptus itineris.

N OTANDVM I. Procurator, sicuti & qui, libet alius mandatarius, repetere potest expensas omnes, quas occasione mandati, seu negotijsibi commissi, facere debuit, tametsi eventus infelix fuerit. Ita Gl. communiter recepta hic ver. propter hoc, & habetur in l. etiam sī, 4. C. Mādati, vbi habetur, quod procurator repeat sumptus litis, tametsi in causa succubuerit, dummodo eius culpa non acciderit. Quidam nemini officium suum damnum esse debet, vt docui lib. 3. tr. 4. c. 26. n. 3.

Addit Gl. ver. de mandato, Tametsi aliquis non interueniente mandato, negotia absentis utiliter ac rationaliter gesserit, expensas aetione negotiorum gestorum repeti posse, tametsi eventus infelix fuerit, l. sed an. 10. §. 1. ff. de negot. gestis, & docui cit. tr. 4. c. 28. n. 1. Veruntamen hoc discrimen est, quod si mandatum alicui sit, vt negotio alterius suscipiat, non consideretur, utrum vnde seu consilium domino fuerit suscipi, aut tractari: Sed in actione negotiorum gestorum absq; præcedente mandato, id maxime spectari debet, vt constat ex cit. §. 1.

N OTA ND V M II. Si alicui in propria, aut alterius causa Romam v.g. profecto, mandata, vt mea quoq; negotia peragat, non potest is à me repetere sumptus iuberis, quos alioquin etiam absque mico mandato facturus fuisset, Ita coligitur ex hoc c. ver. propter

pter hoc, & l. ex parte 39. ff. famili. herciscunda, & notat Gl. fin. hic, Imola n. 1. Abb. n. 2.

CAPITVLVM VII.

Quia in causis.

PARAPHRASIS.

Vniuersitas scholarium Parisiensium, cum interdum in iudicio stare deberet seti agendo, seu defendendo, & omnes comparere non possent, petiverunt ab Innoc. III. ut ipsis licet Procuratorem, seu Syndicu[m] instituere. Respondit Papa, Tametsi id eis, spectato communi iure concessum sit, tamen etiam auctoritate Apostolica se ipsis instituendi Procuratoris facultatem concedere.

S V M M A R I V M.

1. *Vniuersitas potest ad causas agendas Procuratorem instituere.*
2. *Scholares ubi consuetum est, possunt inter se facere Collegium seu Vniuersitatem, ita ut Rectorem & Officiales eligant, atque statuta condant pertinencia ad facultatem suam, ita tamen, ut hoc modo superiori Magistrati subiecti, seu subordinati sint.*
Idem potest Communitas opificum in approbat rebus publicis.
3. *Quae iuri communi concessa sunt interdum a Principe conceduntur ad maiorem confirmationem & securitatem.*

NOTANDVM I. Vniuersitas potest ad causas in iudicio agendas Procuratorem instituere. Nam eti[us] Procurator definatur, qui mandatu domini negotia aliena administrat, l. 1. ff. de Procurator. Tamen ipsa Vniuersitas, tanquam persona ficta, loco domini habetur, vt Gl. hic ait ver. de iure communi. Veruntamen Procurator ab Vniuersitate constitutus proprio vocabulo Syndicus, vel Actor appellatur, l. 1. s. Quibus, ff. Quod cuiusque Vniuersitatis, & c. vn. de Syndico.

2. NOTANDVM II. Scholares, ubi id consuetum est, facere possunt inter se Collegium,

um, seu Vniuersitatem, ita ut Rectorem, & Officiales elegant, atq[ue] statuta condant pertinencia ad facultatem suam, attamen hoc modo, ut superiori Magistrati subiecti, seu subordinati sint. Ita sumitur ex hoc c. & ex l. vlt. C. de iurisdictione omn. iudicium, vbi hoc ipsum traditur de communitatibus opificum in Rebus publ. approbat, & videri potest Bartol. & Abb. hic not. 2.

Contrarium tamen docet Gl. in cit. l. vlt. Quia Scholares, inquit, professionem non exercent, sed sub exercentibus sunt discipuli. Quemadmodum nec opificum discipuli Vniuersitatem, seu Collegium faciunt, sed eorum Magistri. Sed responderet hic Abbas; Quod etiam ipsi Scholares ad quædam sua negotia tractanda conuenire possint, & quibusdam locis soleant, ita ut propria & ipsi iuria, statuta, directores, &c. habeant. Imò ait Accursius in cit. l. 1. ff. Quod cuiusque Vniuersitatis, ver. aliorum; si sex studiosi in una domo habitent, quod facere possint Collegium licitum, ita ut Syndicum ipsis instituere liceat.

NOTANDVM III. Quæ iure communi concessa sunt, interdum a Principe conceduntur ad maiorem confirmationem, & securitatem. Quia concessio specialis pluris estimatur, quam generalis. Ita sumitur ex hoc c. & atinotau lib. 1. tract. 4. c. 23. n. 7. except. 3.

CAPITVLUM VIII.

Auditio[n].

PARAPHRASIS.

Controversiae quædam erant inter Episcopum Egitanensem, & Episcopum Colubriensem, quas Papa Iudicibus delegaverat. Sed cum iustitia processus iudicium delegatorum in dubium reuocaretur, impetravit Colubriensis Episcopus, ut causa tota ad Sedem Apostolicam auocaretur. Verum cum tota causa processum examinata, & conclusa esset, ut nihil restaret præter sententiam ferendam, idem Episcopus Procuratorem, quem pro causa illa constituerat, non absque Sedis A-

Fffff , posse